

fyldte sin Opgave uafhængigt af os, og saa fik man efter vort Forslag de Penge tilovers til 100 fattige Drenge's Ovelse i Sømandskab i Sejlskibe, til Uddannelse ikke blot omkring i vore Farvande under et 5—6 Maaneders Togt i et Stoleskib, men til virkelig at komme til Søs, hvilket flere af dem maaste ellers aldrig vilde naa. Det vilde være en Opmuntring for Rederierne og alle dem, der staa i Sejlskabet „Georg Stage“, til at gøre deres Pligt, naar de se, at Staten viser deres Ojemed den Opmærksomhed, at den paa den Vis, vi have foreslaaet i Underaendringens Forslag Nr. 155, følger deres Eksempel, nemlig, at saa Folk til at gaa til Søs med Sejlskibe, saaledes at dette anviser den rigtige Vej til, at de mulig kunne blive Sømand, thi de, der begyndte deres Sømandskab med at gaa og slukke Tøllerkener paa et Dampskib, kunne leve og dø uden nogen Sænde at blive Sømand. Jeg skal derfor anbefale Forslaget Nr. 155, som det absolut fortrinligste. Den eneste Indvending, der kunde gøres imod det, var, at den fungerende Minister benyttede dem til at putte dem i sine Venners Lommer, uden Hensyn til, om de duede eller ej, maaste til afstedgaaende Skibsførere, uden at de toge Drenge om Bord. En saadan Forudsætning har jeg ikke set fremsat ved Finansbehandlingen eller arbejdet under, naar jeg overhovedet behandler en Finanslov, som jeg ønsker lagt i rette vedkommendes Hænder, det vil sige et Ministerium, der staaar paa Grundlovens Grund. De 10,000 Kroner er dog ikke noget stort Beløb at give en Minister at anvende, naar Reglerne ere angivne. De have allesammen saadanne runde Summer til Anvendelse. Har den ærede Ordfører maaste i Gaar stemt for 40,000 Kr. paa Konto VI. A. 3—4 til Kultusministeren som rund Sum til Anvendelse efter visse Regler, for at han skulde putte dem i uvedkommendes Lommer og give sine Venner dem? Saaledes kunde vi gaa hele Linien igennem. Saa var al Forhandling umulig overfor et fungerende Ministerium, hvis man ikke kunde betro Ministeren at anvende 10,000 Kr. efter bestemt angivne Regler — 100 Kr. til hver vordende Sømand. — Jeg gaar ikke ud fra, at selv disse Ministerne ville have personlig Fordel af, personlig anvende disse Summer, thi saa var det umuligt at forhandle om noget som helst med det fungerende Ministerium. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører skulde lade den Grund være udenfor, thi det synes at tyde paa, at virkelige Grunde mod Forslaget har han ikke, naar han griber til saadanne. Det er ingenlunde nogen uvigtig Sag denne. Det kan blive en Sag af sær-

deles god Betydning. Vi vide ogsaa, at vi kunne nok faa en Liste over, hvem der er gaaet til Søs efter Sejladsen med „Georg Stage“. Der kan være ogsaa andre Tjenestere, de ere gaaede over til. Det kan være delvis Forberedelse til Marinevejen, og det behøve vi slet ikke at give Penge til. De have Ret til at tage Drenge ombord i deres Drøgsfartøjer uden at behøve at have andre Beje til at komme til det Maal.

Ordføreren (Tutein): I den Diskussion, jeg ellers i disse Dage har haft Anledning til at føre med det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds (Berg), har det glædet mig at maatte anerkende, at der ogsaa fra hans Side er bevaret en hensynsfuld og urban Tone, som jeg ikke synes, vi nu til det allerførste skulde give slip paa. Men dette komme vi til, hvis det ærede Medlem tillader sig saadant noget, som han i dette Øjeblik har tilladt sig, nemlig at fremstille mine Ytringer paa en ganske anden Maade, end jeg har sagt dem. Det, jeg har sagt om dette Beløb, der efter det ærede Medlems og andre ærede Forslagsstilleres Forslag var stillet til Ministerens Disposition, var, at han kunde anvende det til Folk, som af en eller anden Grund havde erhvervet sig hans specielle Velvilje, at det altsaa vilde blive en Understøttelse, ikke saa meget til Skibsdrenge, som til Skibsførere, hvem Ministeren nærede Velvilje for. Dette vendte det ærede Medlem om og refererede det, som om jeg havde sagt, at man kunde befrygte, at Ministeren vilde anvende dette Beløb maaste til forhenværende Skibsførere, som ikke mere havde noget Skib til at tage Drenge ud paa, som om jeg havde forudsat, at Ministeren vilde ligefrem bedrage Statskassen for disse Penge. Saadant noget har jeg ikke sagt, og det kunde ikke falde mig ind at sige slikt. Jeg har sandedlig ikke lagt Skjul paa mine Følelser og Anskuelser, naar jeg har kritiseret Ministeriets Færd; men jeg har ikke ved denne Lejlighed eller ved nogen anden Lejlighed villet bestynde dette Ministerium for at begaa ligefrem uhæderlige Handlinger, og naar det ærede Medlem paadutter mig, at jeg har sagt, at Ministeren kunde bruge Pengene til Folk, som ikke have noget Skib, og som altsaa ligefrem uden noget Bederlag putte Pengene i Lommen, saa siger jeg, at det har jeg aldrig sagt. Det, jeg har sagt, skal og kan jeg staa ved, nemlig at Pengene, naar de gives paa den Maade, som Mindretallet foreslaar, kunne bruges paa en friere Maade af Ministeren, end efter den Maade, vi have foreslaaet. Derfor holder jeg paa den Maade,